

REPUBLIKA E KOSOVËS/REPUBLIKA KOSOVA

GJYKATA KOMERCIALE

Numri i lëndës: 2020:116689

Datë: 01.11.2024

Numri i dokumentit: 06530168

KA.nr.368/2022

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS, Dhomat e Shkallës së Parë, Departamenti për Çështje Administrative, gjyqtari Arben Toska, në konfliktin administrativ të paditësit “A.S. Alberti” ShPK me NUI 810684911 dhe seli në Prishtinë, i cili sipas prokurës përfaqësohet nga avokati Qëndrim Zogaj si pjesë e shoqërisë së avokatëve “SCLR Partners” ShPK me seli në soliterin Avalla P+12 në Prishtinë, kundër të paditurit Njësia për Inteligjencë Financiare, Komisioni për Shqyrtimin e Ankesave, me seli në rrugën Eduard Lir nr.196 Arbëri në Prishtinë, objekt i kontestit anulimi i aktit administrativ, pas seancës publike të shqyrtimit kryesor të datës 12.09.2024, në të cilën morën pjesë të dy palët, më 1 nëntor 2024 dha këtë:

A K T G J Y K I M

Aprovohet si e bazuar kërkesëpadia e paditësit “A.S. Alberti” ShPK me NUI 810684911 dhe seli në Prishtinë, kundër të paditurit Njësia për Inteligjencë Financiare, Komisioni për Shqyrtimin e Ankesave, anulohet vendimi FIUAD:158/2020 i datës 02.09.2020 i të paditurit, çështja kthehet në rishqyrtim dhe rivendosje te i padituri, ashtu që në afat prej tridhjetë (30) ditëve në ri procedurë të nxjerrë akt të ri administrativ për ankesën e paditësit sipas vërejtjeve të dhëna në këtë aktgjykim.

A R S Y E T I M

I. Padia, kërkesëpadia dhe pretendimet e palëve

1. Paditësi përmes padisë së datës 21.09.2020 e ka iniciuar konfliktin administrativ kundër të Paditurit me kërkesë për anulimin e vendimit FIUAD:158/2020 të datës 02.09.2020 të së Paditurit dhe ta kthej lëndën në rivendosje te i Padituri.
2. Ai në padi po edhe gjatë seancave të shqyrtimi kryesor të çështjes ka pretenduar se vendimi i kontestuar është i kundërligjshëm, njëjtë sikurse vendimi i shkallës së parë me të cilin është shqiptuar ndëshkimi administrativ dhe vërejtja publike, për arsye se këto dy vendime mbështeten në pretendime se ai ka marr disa mostra-lëndë të shitblerjes së

veturave në të cilat e njëjta pretendon se ka gjetur parregullsi, ka shtuar se e Paditura i referohet si formulim i përgjithshëm termit mostër, mirëpo nuk identifikon cilat janë ato mostra që i ka siguruar dhe cilat janë parregullsi në secilën prej tyre. Po ashtu dispozita e nenit 49 par. 2, të LPPPLFT ka përcaktuar se e Paditura me rastin e përcaktimit të ndëshkimit administrativ duhet të marr parasysh rrethanat e specifikuara në këtë dispozitë ligjore.

3. Ka shtuar se e paditura ka pretendim se shkalla dhe kohëzgjatja e mospërputhshmërisë si rrethanë tjetër e paraparë me par.2 të nenit 49 të ligjit të lartcekur vërtetohet me mospërputhje që paditësi ka pasur në vitin 2009 dhe 2010, por për këtë nuk ka dorëzuar asnjë provë materiale dhe as nuk konstatohet nga vendimi i goditur.
4. Në seancë Paditësi ka theksuar se e bëj precizimin e kërkesëpadisë duke i propozuar gjykatës që ta aprovoj kërkesëpadinë për anulimin e vendimit kontestues, të anuloj vendimin e të paditurës FIUAD:158/2020 të datës 02.09.2020 si të kundërligjshëm dhe të liroj paditësin për lirim për pagesë të gjobës në shumën prej 50,000.00 euro ose në mënyrë alternative të anuloj aktin e goditur dhe çështjen ta kthej në rivendosje nga e paditura.
5. Ka pretenduar se konstatim tjetër i përgjithshëm dhe kontradiktor në vendimin e kontestuar është konstatimi se kinse paditësi në rastin e inspektimit nuk ka ofruar dëshmi për mënyrën e pagesës nga blerësit me rastin e shitjes së veturave, ky konstatim është kontradiktor dhe vërtetohet me faktin e provuar me provën – faturën nr. 168/16 ku në këtë faturë është bashkëngjitur edhe kuponi fiskal i të njëjtës datë 18.04.2016 që dëshmon se paditësi këtë shitje dhe të gjitha shitjet tjera i ka dëshmuar mënyrën e pagesës dhe rrjedhimisht i ka deklaruar shitjet në ATK. Njëjtë është për të gjitha faturat tjera
6. Për fund është shprehur se ka argumentuar se ndëshkimi administrativ i shqiptuar nga e paditura është marr me shkelje të nenit 41 dhe 42 të LPPPLFT sepse për të njëjtat janë shqiptuar ndëshkime administrative e që ligji nuk ka paraparë që të njëjtat mund të shqiptohet kumulativisht, paditësi ka argumentuar përmes deponimeve të parave cash se nuk kemi të bëjmë me transaksione të fshehura, pasi që të gjitha pagesat në cash janë paguar në bankë, rrjedhimisht edhe në ATK dhe në Doganë të Kosovës, institucionet këto që veprojnë në kuadër të institucionit të njëjtë mbikëqyrës që është edhe për të paditurën respektivisht në Ministrinë e Financave.

7. I Padituri në përgjigje e tij në padi dhe gjatë gjithë procedurës ka deklaruar se i kundërshton në tërësi pretendimet e Paditësit, për arsytet e Paditura duke vepruar në bazë të nenit 35 të LPPPLFT ka realizuar një inspektim në vend tek Paditësi i cili është subjekt raportues në bazë të këtij ligji. Lidhur me këtë inspektim pala paraprakisht ka qenë e njoftuar zyrtarisht përmes njoftimit me shkrim, ku zyrtarët e autorizuar nga NJIF në përputhje me procedurat ligjore dhe ato të brendshme kanë mbajtur procesverbal ku janë identifikuar të gjitha gjetjet dhe mangësitë e identifikuar, i cili është nënshkruar nga të dyja palët. Në kuadër të këtij procesverbali figurojnë edhe pëlqimi për mostrat e marra. Zyrtarët e NJIF sipas procedurave të brendshme kanë përpiluar edhe raportin e inspektimit të pajtueshmërisë si dhe udhëheqësi i sektorit me qëllim të sqarimit të gjetjeve të dala nga inspektimi ka dërguar kërkesë për sqarim tek paditësi, duke kërkuar dërgimin e observimit të tij lidhur me gjetjen. Në përgjigjen e marrë lidhur me observimet paditësi nuk ka ofruar as edhe një provë të vetme bindëse ndaj të gjeturave të konstatuara në inspektim. Paditësi ka njoftuar për ndërmarrjen e disa veprimeve por duke mos sqaruar se të njëjta janë bërë vetëm pas inspektimit në terren, d.m.th. procedurën për pranimin e klientëve, emërimin e zyrtarëve të pajtueshmërisë si dhe raportimin e transaksioneve të brendshme, të gjitha këto të bëra vetëm pas inspektimit të pajtueshmërisë. Andaj i padituri duke e konstatuar këtë mos pajtueshmëri ka nxjerrë vendim me të cilin ka ndëshkuar subjektin në fjalë
8. Më tutje ka argumentuar se, edhe shkalla e dytë po ashtu nuk ka pas ndonjë provë shtesë të cilën e ka ofruar, andaj edhe komisioni i shkallës së dytë ka nxjerrë vendim me të cilën e ka refuzuar si të pabazuar ankesën e paditësit. Sa i përket çështje së ngritur lidhur me përcaktimin e ndëshkimit dhe marrjen në konsideratë të rrethanave relevante e cila u ngrit në këtë seancë ju njoftojmë se në vendimin e shkallës së parë në mënyrë të qartë përshkruhen se gjatë përcaktimit të ndëshkimit administrativ janë marrë në konsideratë të gjitha rrethanat relevante siç përcaktohet në par. 2 të nenit 49 të LPPPLFK. Ndër to është e sqaruar edhe pjesa që ndërlidhet me humbjet e shkaktuara si pasojë e shkeljes ku në mënyrë të qartë specifikohet se nuk kemi të bëjmë vetëm humbje të shkaktuara në vlerë monetare pasi që rastet e pastrimit të parave kërkojnë kohë për tu trajtuar dhe për të matur efektin e shkaktuar. Mirëpo është e qartë edhe evidente se kemi konstatim të mos raportimit të transaksioneve në para të gatshme të cilat ndikojnë në raportet e inteligjencës financiare të cilat përpilohen në NJIF e për tu dërguar pastaj tek autoritetet e sundimit të ligjit apo edhe prokuroria kompetente. Andaj e paditura njofton se humbjet

- e shkaktuara ndërlidhen edhe me kredibilitetin dhe besueshmërinë e raporteve të inteligjencës tek e paditura që punohen bazuar në të dhënat mbi RTG-në (raportimin e transaksioneve në të gatshme).
9. Ndërsa sa i përket shkallës dhe kohëzgjatjes së mos pajtueshmërisë ju njoftojmë se e njëjta është vlerësuar me kujdes dhe është konsideruar e lartë, meqenëse subjekti në fjalë ka qenë i njoftuar për obligimet ligjore përmes inspektimeve të mëhershme në vitin 2009 si dhe 2011 dhe po ashtu në trajnimin e fundit të mbajtur me datë 16.04.2019. Vetëm nga mostrat e marr rreth se vlera e transaksioneve nga viti 2016 deri në datën e inspektimit është në vlerë mbi 3 milion euro dhe për këtë konsiderojmë se sanksioni administrativ i shqiptuar është në përputhje me ligjin dhe në proporcion me fuqinë financiare të paditësit, aq më tepër duke e marrë parasysh që gjopa paraqet shumën minimale të mundshme.
10. Ka shtuar se lidhur me faktin se vendimi nuk përmban këto mostra është shumë qartë e shënuar tek vendimi se tek mostrat e marr disa prej tyre ka mungesa të dokumentacionit i cili kërkohet të mbahet sipas obligimeve të përcaktuara në LPPPLFT. Mostrat e marra gjatë ndëshkimit nuk kanë qenë e vetmja shkelje e konstatuar tek subjekti, mirëpo ka edhe shumë shkelje të tjera të cilat janë të elaboruara në vendimin për shqiptimin e ndëshkimit administrativ. Konsiderojmë se nuk duhet të zhvendosim vëmendjen nga konstatimet të cilat janë me vendimin për ndëshkimin administrativ me qëllim që të kemi konfuzitet sepse në dosje të dorëzuara nga NJIF pranë gjykatës ekziston lista e të gjitha atyre kontratave të cilat kanë pasur mangësi. Për më tepër duhet cekur se subjektit raportues i është shqiptuar ndëshkimi administrativ në shumën prej 50,000.00 euro duke u bazuar në shkeljet të cilat kanë rezultuar edhe si shkak i mos raportimit të transaksioneve në të gatshme e cila është konstatuar dhe dëshmuar pranë kësaj gjykata nga NJIF.
11. Më tutje ka ritheksuar se përmbushja e detyrimeve tatimore dhe doganore nuk nënkupton përmbushjen e obligimeve ligjore të cilat dalin nga LPPPLFT, mirëpo aq më tepër siç kemi cekur edhe në vendim kjo tregon një shpërfillje nda zbatimit të obligimeve ligjore për PPPLFT, sidomos marr parasysh faktin se paditësi ka qenë i inspektuar edhe më parë në vitin 2009 dhe i trajnuar së fundmi me datë 16.04.2019 lidhur me obligimet ligjore që dalin nga ky ligj, duke vazhduar të neglizhoj këto obligime. Prandaj si përmbledhje e kësaj ritheksojmë se vendimi i NJIF është i drejtë dhe i ligjshëm.

II. Provat e administruara dhe gjendja faktike e konstatuar

12. Me qëllim të konstatimit të plotë dhe të drejtë të gjendjes faktike, gjatë seancës së shqyrtimit kryesor u administruan provat si në vijim: vendimi FIUAD: 158/20 i datës 02.09.2020; kërkesa për sqarim me numër të protokollit FIUAD: 100/2020 e datës 23.06.2020 e të paditurit për paditësin; vendimi FIUAD: 114/2020 i datës 16.07.2020 i të paditurit; deponimet e të hollave në dorë nga i paditësi në bankat të ndryshme; Dokumenti “procedura mbi pranimin e klientëve-AML e muajit shkurt 2020 e hartuar nga paditësi”; Lista e indikatorëve për parandalimin e pastrimit të parave; vendimi për emërimin e zyrtarit të pajtueshmërisë i paditësit i datës 27.02.2020; formulari i identifikimit për personin e ekspozuar politikisht dhe shkresat e lëndës të procedurës administrative të dorëzuara nga i padituri përmes përgjigjes në padi si dhe sipas kërkesës së gjykatës përmes aktvendimit gjatë seancës së datës 21.05.2024.
13. Gjykata pas analizimit të provat të cekura më lartë në kuptim të nenit 8 të LPK-së dhe duke i zbatuar rregullat e të provuarit nga neni 322 i LPK-së lidhur me nenin 63 të LKA-së e konstatoi gjendjen faktike të përshkruar më poshtë.
14. I Padituri më 14.02.2020 deri me 15.02.2020 kishte inspektuar lokalitetin e Paditësit me qëllim të vlerësimit të pajtueshmërisë me Ligjin 05/L -096 për Parandalimin e Pastrimit të Parave dhe Luftimin e Financimit të Terrorizimit (këtu e tutje LPPPLFT).
15. Pas inspektimit, më 23.06.2020 i Padituri përmes parashtresës e ka njoftuar Paditësin se në bazë të inspektimit ka konstatuar se: (i) Paditësi nuk ka rregullore dhe procedura të brendshme të shkruara, siç kërkon neni 17 i LPPPLFT-së, (ii) ka dështuar të përmbush obligimet që dalin nga paragrafi 1.2 të nenit 26 LPPPLFT-së, duke mos raportuar transaksionet e realizuara në të gatshme në vlerë 10,000.00 € e më shumë, (iii) ka dështuar në monitorimin dhe identifikimin e transaksioneve të dyshimta ashtu siç përcaktohet në paragrafin 1.1 të nenit 26 të LPPPLFT-së (iv) nuk posedon listën e indikatorëve të hartuara nga NJIF-K për identifikimin e personave dhe transaksioneve për të cilët ka arsye për të dyshuar për pastrimin të parave, financim të terrorizmit ose veprat e ndërlidhura penale, (v) ka dështuar në aspektin e përcaktimit të rrezikut në mënyrë periodike të LPPPLFT-së ndaj të cilit janë të ekspozuar gjatë ofrimit të shërbimeve siç kërkohet në nenin 18 të LPPPLFT-së, (vi) nuk e ka bërë identifikimin e personave të ekspozuar politikisht, siç përcaktohet me nenin 22 para. 5 të LPPPLFT-së ngase sipas zyrtarëve kontaktues të subjektit të inspektuar është problem në praktik të

përdoret formulimi i PEP për arsyes se klientët hezitojnë ta mbushin formularin dhe ka ankesa të shumta nga klientët, dhe (vii) nuk është në harmoni të plotë me nenin 20 të LPPPLFT, ngase shumë dosje nuk janë të kompletuara, disave ju mungon kopja e dokumentit identifikues e në disa dosje dëshmia e pagesës (kuponi fiskal apo kopje e transferit bankar)

16. Nga shkresat e lëndës rrjedh se Paditësi me datë 07.07.2020 ka dorëzuar sqarime me shkrim lidhur me observimet e tij në raport me gjetjet e prezantuara në atë shkresë, dhe ka paraqitur argumentet e tij lidhur me të gjeturat sipas raportit të datës 22.06.2020.
17. I Padituri më 16.07.2020 ka nxjerr vendimin FIUAD: 114/2020, me të cilin Paditësit i ka shqiptuar gjobë në lartësi prej 50,000.00€ për shkelje shumë të rënda nga neni 42 para. 1 nënpara. 1.2.1 dhe vërejtje publike sipas nenit 42 para.1 nënpara. 1.1 të LPPPLFT-së për shkelje shumë të rëndë dhe nenit 43 para. 1 nën paragrafët 1.1, 1.7, 1.9 dhe 1.13 të LPPPLFT. Në këtë vendim i kishte përsëritur gjetjet e njëjta sikur në parashtresën e datës 23.06.2020, megjithatë nuk kishte arsye se në bazë të cilave dosje saktësisht kishte ardhur në përfundimet e tij. Lidhur me shqiptimin e gjobës dhe vërejtjes i Padituri e kishte arsyetuar me shkeljet e paraqitura në kërkesën e cekur më lart për sqarim. Lidhur me lartësinë e gjobës, i Padituri kishte arsyetuar se i ka marrë për bazë rrethanat nga neni 49 para. 2 i LPPPLFT, rrjedhimisht ka shqiptuar gjobën sipas minimumit të përcaktuar për shkeljet shumë të rënda administrative, të cilat përfshinë edhe ndëshkimin për shkeljet e rënda.
18. Paditësi më 04.08.2020 kishte ushtruar ankesën ndaj vendimit të cekur më lartë, ndërsa më 02.09.2020 i Padituri përmes Komisionit për Shqyrtimin e Ankesave e kishte nxjerr vendimin e goditur FIUAD:158/2020, me të cilin në tërësi e ka refuzuar ankesën e Paditësit dhe e ka lënë në fuqi vendimin e shkallës së parë. Ky vendim në tërësi i kishte trajtuar si të pabazuar pretendimet e Paditësit të paraqitura në ankesë, ndërsa nuk e ka shtuar arsyetimin lidhur me materialet provues, me të cilat i mbështet konstatimet e tij. Komisioni kishte konstatuar se shkalla e parë gjatë përcaktimit të ndëshkimit i ka marrë në konsideratë të gjitha rrethanat relevante të përcaktuara në para. 2 të nenit 49 të LPPPLFT-së dhe ka shqiptuar minimumin e ndëshkimit për shkeljen e konstatuar. Këto fakte rezultojnë nga vendimi i goditur.
19. Nga provat tjera të administruara rezultuan rrethana tjera, të cilat për këtë gjykatë nuk janë relevante, rrjedhimisht gjykata vendosi që të mos i eleboroj më tutje.

III. Vlerësimi meritor i rastit

20. Gjykata pas i mori parasysh të gjitha pretendimet e ndërgjyqësve, gjendjen faktike të konstatuar, si dhe pas analizimit të dispozitave juridike të shqyrtuara më poshtë, erdhi në përfundim se kërkesëpadia e Padiësit është e bazuar në ligj.
21. Në rend të parë, gjykata gjeti se i Padituri e ka zbatuar procedurën administrative në përputhje me LPPA-në dhe dispozitat procedurale të paraparë me ligjet e veçanta, të cekur në këtë aktgjykim.
22. Megjithatë, aktvendimi i goditur është i përfshirë me shkelje lidhur me formën e aktit administrativ, gjegjësisht nuk i përmban informacionet e nevojshme për vlerësimin e mirëfilltë të tij. Siç është sqaruar më lartë, akti administrativ i shkallës së parë nuk është sqaruar në bazë të cilave prova i Padituri i ka konstatuar shkeljet e Padiësit, ndërsa atë vendim organi epror e ka vërtetuar në tërësi, pa i shtuar të dhënat e munguara në vendimin e shkallës së parë.
23. Sipas nenit 48 para. 1 të LPPA-së *“Arsyetimi i siguron palës mundësinë që ta kuptojë aktin administrativ. Arsyetimi përmban: 1.1. paraqitje të shkurtër të kërkesës së palës; 1.2. shpjegimin e situatës faktike mbi të cilën është marrë vendimi; 1.3. shkaqet të cilat kanë qenë vendimtare gjatë vlerësimit të provave; 1.4. bazën ligjore të vendimit dhe arsyen pse është e zbatueshme në rastin konkret; 1.5. shkaqet për të cilat nuk është pranuar ndonjëri nga pretendimet e palëve; 1.6. në rastin e ushtrimit të diskrecionit, shpjegimin pse është ushtruar ai në mënyrën e dhënë në vendim”*, ndërsa sipas para. 2 të po të njëjtit nen *“Një arsyetim që është dukshëm i pamjaftueshëm, i paqartë, kundërthënës apo i pakuptueshëm, është i barabartë me mungesën e tij”*. Gjithashtu, neni 134 para. 1 të LPPA-së *“Krahas kërkesave të nenit 48 të këtij Ligji, arsyetimi i aktit administrativ që zgjidh ankesën, do të përmbajë, gjithashtu, vlerësimet e të gjitha pretendimeve të parashtruara nga pala në ankesë.”*
24. Siç vërehet, LPPA-ja me qëllim që pala ta kuptojë aktin administrativ ka vendosur standarde strikte lidhur me arsyetimin e akteve administrative, të cilat zbatohen edhe në procedurën sipas ankesës në organin administrativ të shkallës së dytë. Sipas dispozitave të cekur më lartë, në arsyetim duhet të shpjegohet situata faktike mbi të cilën është marrë vendimi, shkaqet të cilat kanë qenë vendimtare gjatë vlerësimit të provave, si dhe të jepet një vlerësim për të gjitha pretendimet ankimore. Nga dispozitat e cituara më lart

gjithashtu rrjedh se, arsyetimi i pamjaftueshëm është barabartë me mungesën e arsytimit.

25. Gjykata rikujton se i Padituri i kishte pranuar si mostra disa dosje të shitjeve të automjeteve të Paditësit, që nënkupton se i ka pasur në dispozicion provat nevojshme për konstatimin e gjendjes faktike dhe për të bërë me dije për Paditësin, si palë në procedurën administrative, se në cilat raste të shitjes së automjeteve ka pasur të meta në kompletimin e dosjeve sipas LPPPLFT-së. Pra, sipas kësaj gjykate, i Padituri nuk e ka pasur asnjë pengesë që t'i cek se në cilat dosje ka hasur të meta e gjetura, sidomos mungesën e dokumentit identifikues të blerësve, ashtu që t'i mundësoj Paditësit në rend të parë ta kuptoj aktin administrativ ndaj tij, si dhe t'i mundësoj atij që ta vërtetoj të kundërtën në procedurën sipas mjetit të goditjes ose në procedurën e konfliktit administrativ.
26. Përcaktimi i saktë i dosjeve në të cilat janë konstatuar të meta ka të bëjë me sigurinë juridike për palën se për ato dosje është hetuar njëherë në procedurën administrative, ndërsa për njëjtat dosje nuk mund të hetohet e as ndëshkohet përsëri. Konkretisht, përmes mos përcaktimit se në cilat dosje ka pasur mungesa të dokumenteve të nevojshme të përcaktuara me LPPPLFT, Paditësi vihet në pozitë të pasigurisë juridike, pasi ai nuk e di se për cilat raste konkretisht është hetuar dhe ndëshkuar në procedurën administrative. Përveç kësaj, as kjo gjykatë, në bazë të vendimit të goditur, nuk mundet të di saktë se për cilat dosje Paditësi është hetuar dhe ndëshkuar, ashtu që në të ardhmen i Padituri përsëri për të njëjtat dosje mundet ta hetoj dhe ndëshkoj Paditësin. Në lidhje me këtë, gjykata sqaron në rend të parë se, fakti që i Padituri gjatë procedurës së konfliktit administrativ i ka sjellë të gjitha dosjet, nuk nënkupton se është eliminuar e meta e arsytimit të vendimit të goditur. Kjo për faktin se, aktet administrativ duhen të përmbajnë të dhënat e nevojshme sipas kërkesave ligjore që nga dita e dhënies së tyre, ndërsa në procedurën e konfliktit administrativ nuk mund të ndryshohen ose plotësohet, duke ia përshtatur të dhënat pretendimeve ose kundërshtimeve të palëve. Pra, gjykata e vlerëson ligjshmërinë e aktit administrativ ashtu siç është dhënë, ndërsa sqarimet e organit administrativ të dhëna me shkrim ose verbalisht gjatë procedurës së konfliktit administrativ nuk mundet të bëhen pjesë e aktit administrativ, rrjedhimisht ato sqarime nuk mund t'i evitojnë të metat e aktit administrativ. Së dyti, gjykata sqaron se i Padituri nuk e ka pasur asnjë pengesë që t'i shënoj të dhënat e nevojshme për përcaktimin e dosjes, pa e cenuar privatësinë e blerësve. Kështu, ka mjaftuar të që ceket së paku numri i dosjes, numri i

kontratës, lloji i automjetit të shitur ose çdo e dhënë tjetër që e bën të identifikueshme dosjen në të cilën janë konstatuar të metat.

27. Në anën tjetër, vet fakti se i Padituri paraqet autoritet për klasifikimin e informacioneve, nuk e liron atë nga obligimi që në arsyetimin e aktit administrativ të jep informacione lidhur me provat me të cilat është shërbyer për të ardhur deri te gjendja faktike e konstatuar. Në rend të parë, i Padituri nuk i ka sjell gjykatës asnjë vendim, në bazë të cilit dosjet e Paditësit i ka klasifikuar sipas Ligjit nr. 03/L-178 për Klasifikimin e Informacioneve dhe Verifikimin e Sigurisë, ndërsa dosjet e marra veç se i ka Paditësi, klienti i tij dhe noteri përkatëse, që nënkupton se tani më ato informacione veç se i kanë palët.
28. Gjykata gjithashtu e sheh të nevojshme të sqaroj se, fakti që gjoba dhe vërejtjet janë shqiptuar në emër të të gjitha shkeljeve, ishte i pamundur anulimi i pjesshëm i vendimit të goditur, ashtu që të mbetet në fuqi pjesa që nuk lidhet me mostrat por me mungesat e rregulloreve dhe indikatorëve, rrjedhimisht e anuloi në tërësi aktin administrativ të goditur.
29. Përfundimisht, për këtë gjykatë nga arsyetimi i vendimit të goditur, për shkak të të metave të cekur më lart, nuk mund të kuptohet se cilat dosje të Paditësit nuk i kanë plotësuar kërkesat ligjore nga LPPPLFT, pra me cilat prova është konstatuar se Paditësi i ka bërë shkeljet nga LPPPLFT që lidhen me kompletimin e dosjes. Nga këto të gjetura rrjedh se akti administrativ i goditur nuk i plotëson kërkesat ligjore të nenit 48 dhe nenit 134 para. 1 të LPPA-së, rrjedhimisht janë të barabartë me një akt administrativ që nuk ka fare arsyetim. Si i tillë, është i paligjshëm në kuptim të nenit 48 para. 2 lidhur me nenin 52 para. 1 nënpara. 1.4 të LPPA-së, ndërlidhur me nenin 16 para. 1 dhe 3 i LKA-së.
30. Gjykata e sheh të rëndësishme të sqaroj se për shkak të metave të cekura më lartë e pati juridikisht të pamundshme që t'i vlerësoj pretendimet e Paditësit për gjendjen faktike, rrjedhimisht e pati të pamundur të vendos me juridiksion të plotë në kuptim të nenin 43 para. 3 të LKA-së.
31. Për këto arsye, gjykata i anuloi vendimin e goditura dhe meqenëse karakterit i çështjes konkrete është i tillë që duhet që në vend të aktit të anuluar administrativ të nxirret një tjetër, atëherë gjykata e obligoi të Paditurin si organ administrativ i shkallës së dytë që jo më vonë se tridhjetë (30) ditë nga data e dërgimit të këtij aktgjykimit ta nxjerr aktin e ri administrativ dhe t'ia dërgoj Paditësit si palë ankuese.

IV. Udhëzimet për organin administrativ në ri procedurë.

32. Në ri procedurë, organi administrativ i shkallës së dytë i të Paditurit duhet ta rivlerësoj ankesën e Paditësit dhe të nxjerrë akt administrativ të ri në përputhje me dispozitat LPPA-së. Konkretisht, i Padituri duhet të saktësoj cilat dosje i ka marr nga Paditësi dhe në cilat dosje ka gjetur të meta në kuptim të LPPPLFT-së.
33. Përveç kësaj, i Padituri në vendimin e ri duhet të cek për cilën shkelje të konstatuar cilin ndëshkim e shqipton. Në këtë drejtim gjykata e sheh të arsyeshme që mënyrë të veçantë të sqaroj se, akti administrativ i ri në asnjë rrethanë nuk mundet të përkeqësoj situatën juridike në dëm të Paditësit. Kjo nënkupton se, i Padituri në ri procedurë administrative nuk mund të nxjerr akt administrativ, i cili është më i disfavorshëm se akti administrativ i anuluar në këtë procedurë të konflikti administrativ.
34. Kjo gjykatë rikujton se organi administrativ i shkallës së dytë në procedurën sipas ankesës i ka të gjitha kompetencat nga neni 132 i LPPA-së, që nënkupton se mundet të zhvilloj hetime shtesë dhe/ose të paraqes arsyetim të ri, gjegjësisht ta plotësoj arsyetimin e aktit administrativ.
35. Gjykata sqaron se i Padituri me rastin e nxjerrjes së aktit të ri administrativ është i obliguar nga pikëpamja juridike e gjykatës, si dhe nga vërejtjet e gjykatës lidhur me procedurën, siç e ka paraparë neni 65 i LKA-së. Gjykata sidomos rikujton se nxjerrja e vendimit të ri në kundërshtim me vërejtjet e gjykatës është bazë për fillimin e konfliktit administrativ sipas nenit 16 para. 1 nënpara. 5 i LKA-së.
36. Për arsyet e cekura më lartë, duke u bazuar në nenet 13, par. 1, nën par. 1.12 lidhur me par. 5 të Ligjit nr. 08/L-015 për Gjykatën Komerciale dhe nenin 43 të LKA-së, gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

Gjykata Komerciale e Kosovës

Dhoma e Shkallës së Parë, Departamenti për Çështje Administrative

KA.nr.368/2022

Gjyqtari

Arben Toska

UDHËZIMI PËR MJETIN E GODTIJES: Kundër këtij aktgjykimit mund të paraqitet ankesë brenda afatit prej pesëmbëdhjetë (15) ditëve nga dita e pranimit. Ankesa në formë të shkruar dhe në ekzemplarë të mjaftueshme për gjykatën dhe secilën palë tjetër dorëzohet në këtë gjykatë, ndërsa i drejtohet Dhomës së Shkallës së Dytë të Gjykatës Komerciale.